

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/30/2022
Identifikačné číslo spisu: 6020200306
Dátum vydania rozhodnutia: 23. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6020200306.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobcov (sťažovateľov) 1. I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. T. X, W., občan Slovenskej republiky, 2. U. I., nar. XX.XX.XXXX., bytom K. X, W., občan Slovenskej republiky, 3. U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, W., občan Slovenskej republiky, 4. Občianske združenie „Lutila O.Z.“, so sídlom Dobšinského 413/19, Lutila, IČO: 504 933 29, 5. N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, W., občan Slovenskej republiky, 6. H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, W., občan Slovenskej republiky, 7. J. R., nar. XX.XX.XXXX., bytom W. XX, W., občan Slovenskej republiky, všetci právne zastúpení JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanému Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Nám. L. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti: 1. LZZH, spol s.r.o., Priemyselná 12, 965 01 Žiar nad Hronom, 2. F. F., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, H. T. XXX/X, XXX XX W. (dedička po U. Q., zomr. XX.XX.XXXX), 3. N. Q., nar. XX.XX.XXXX., bytom K. XX, XXX XX W. (dedič po U. Q., zomr. XX.XX.XXXX), 4. H. G., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX. W., 5. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX W., 6. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX W., 7. N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX W., 8. N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX W., 9. V.. C. V., nar. XX.XX.XXXX., bytom Y. XX, XXX XX W., 10. V.. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX W., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2018/009832-2,DD zo dňa 12. februára 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 73S/9/2020-62 zo dňa 14. októbra 2021, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Obec Lutila, ako stavebný úrad, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 62/2017 zo dňa 14.11.2017 podľa § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „Stavebný zákon“) rozhodol o umiestnení stavby „Hangár“ na pozemkoch parc. č. CKN XXXX, CKN XXXX, CKN XXXX, CKN XXXX, CKN XXXX, CKN XXXX v katastrálnom území W., tak ako je zakreslené v situácii, ktorá tvorí nedeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

2. Na odvolanie žalobcov žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2018/009832-2,DD zo dňa 12.02.2018 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. V odôvodnení uviedol, že na základe podanej správnej žaloby krajský súd vykonal prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia a zistil, že predmetom prieskumu v danej právnej veci je zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho orgánu, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu (stavebného úradu) o umiestnení stavby, ako aj konanie, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že stavebný úrad vydal územné rozhodnutie (prvostupňové rozhodnutie), ktorým vyhovel žiadosti o umiestnenie stavby „Hangár“ na pozemkoch v k.ú. W., súčasne určil podmienky pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu, ako aj rozhodol o jednotlivých námietkach účastníkov konania. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie účastníkov konania, medzi ktorými boli žalobcovia, a prvostupňové rozhodnutie o umiestnení stavby potvrdil. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia plynie, že sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci prvostupňovým orgánom.

5. Žalobcovia v podanej správnej žalobe namietali, že nie všetkým (neuviedli ktorým nebolo priznané) signatárom námietky z 17.08.2017 bolo priznané postavenie účastníkov konania. Pokiaľ žalobcovia namietali, že im, ako „signatárom námietky z 17.08.2018“ nebolo priznané postavenie účastníkov územného konania o umiestnení stavby „Hangár“ v k.ú. W., ich námietka bola nedôvodná, nakoľko stavebný úrad v prvostupňovom rozhodnutí (na str. 6 až 8, s odôvodnením na str. 11 až 14) v súlade s § 39 ods. 1 Stavebného zákona a § 47 ods. 3 Správneho poriadku rozhodol o všetkých námietkach plynúcich z podania zo 17.08.2017 označeného ako „Oznámenie o začatí územného konania o umiestnení stavby a nariadenie ústneho pojednávania z 18.07.2017 - NÁMIETKY“, na urobení ktorého podania sa zúčastnili. Takýto záver plynie aj zo skutočnosti, že stavebný úrad počas správneho - územného konania nevydal procesné rozhodnutie, ktorým by niektorým žalobcov postavenie účastníkov konania nepriznal. Pokiaľ žalobcovia (vzhľadom na to, že neuviedli, ktorým „signatárom“ námietky nemalo byť postavenie účastníka priznané) namietali nepriznanie postavenia aj iným „signatárom“ tejto námietky, na takúto námietku neboli aktívne legitimovaní, nakoľko podanou správnu žalobou sa fyzické alebo právnické osoby môžu domáhať súdnej ochrany svojich subjektívnych práv, tzn. nie subjektívnych práv iných osôb.

6. Na uvedenom závere nič nemení ani fakt, že prvostupňový orgán na str. 6 prvostupňového rozhodnutia uviedol, že vyhovuje námietke a žalobcovia Občianske združenie „Lutilla OZ“ a U. Q. sú účastníkmi konania, nakoľko toto konštatovanie nemožno považovať za rozhodnutie o priznaní postavenia účastníkom konania len týmto dvom účastníkmi konania a súčasne za rozhodnutie o nepriznaní postavenia ďalším účastníkom konania - ďalším žalobcom. O priznaní postavenia účastníka konania sa rozhodnutie nevydáva. Status účastníka konania sa voči konkrétnym fyzickým a právnickým osobám akceptuje tak, že konajúci orgán verejnej správy prihliada na nimi urobené podania a iné procesné úkony správneho konania tak, že dôvodným požiadavkám z nich plynúcim vyhovie alebo ich zohľadní a nedôvodné nezohľadňuje, resp. ich zamietne. Stavebný úrad o námietkach žalobcov v prvostupňovom rozhodnutí rozhodol tak, že niektorým z časti vyhovel a iné

zamietol, čím jednoznačne akceptoval účasť všetkých žalobcov v územnom konaní. Iná situácia nastáva v prípade, ak urobí procesný úkon správneho konania iná osoba, u ktorej sa preukáže opak, t. zn. že nie je účastníkom konania. O nepriznaní postavenia účastníka konania takej osobe sa v súlade s § 14 ods. 1 Správneho poriadku vydá samostatné procesné rozhodnutie, ktoré v predmetnom územnom konaní vydané nebolo. Uvedené konštatovanie stavebného úradu nie je celkom správne, ale z obsahového hľadiska prvostupňového rozhodnutia, ako celku, nespôsobuje jeho nezákonnosť.

7. Nakoľko prvostupňový orgán v súlade s § 39 ods. 1 Stavebného zákona rozhodol o všetkých spoločne podaných námietkach účastníkov konania, ktorí toto podanie urobili, nemožno uvažovať o tom, že len niektorých z nich považoval za účastníkov konania a iných nie. Naopak, z obsahu prvostupňového rozhodnutia zreteľne plynie, že rozhodol o všetkých námietkach všetkých podpísaných účastníkov konania, ktorých z konania nevytlúčil ani im nijako nebránil v úkonoch počas správneho konania. O tom svedčí aj fakt, že nimi podané odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu akceptoval a bez ďalšieho (bez rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníkov konania niektorým z nich) ho predložil na rozhodnutie žalovanému, ktorý to akceptoval a napadnutým rozhodnutím rozhodol o odvolaní podanom všetkými na ňom zúčastnenými osobami. Pokiaľ bola námietka z 17.08.2017 spoločným úkonom - podaním na nej zúčastnených účastníkov konania, bez toho, aby bolo voči niektorému z nich vydané rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania, nemožno rozlišovať, o námietkach ktorých z týchto účastníkov stavebný úrad rozhodol a o ktorých nie. Nedôvodná bola preto aj námietka žalobcov, že nie je zjavné, o námietke ktorých účastníkov územného konania stavebný úrad rozhodol.

8. Žalobcovia ďalej namietali, že žalovaný sa nevysporiadal s ich odvolacou námietkou nevybavenia podnetov na zákonnosť pozemkových úprav, kde došlo k nezákonnej zámene a posunu pozemkov, v súvislosti s ktorými došlo k podaniu podnetov na príslušnú prokuratúru a s petíciou občanov Obce Lutilla, ktorú podpísalo viac ako 30 % obyvateľov, na základe čoho boli splnené podmienky na vyhlásenie referenda, v rámci ktorého sa obyvatelia obce majú právo vyjadriť k výstavbe a dobudovaniu letiska, čo stavebný úrad ignoroval a nerešpektoval. Námietka je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, kde žalovaný na str. 6 - 7 priliehavo argumentoval, že projekt pozemkových úprav, ktorý bol schválený rozhodnutím Okresného úradu Žiar nad Hronom, pozemkového a lesného odboru z 21.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2014, nebol predmetom územného konania a stavebný úrad nebol kompetentný vyjadrovať sa k námietkam smerujúcim proti nemu. Taktiež poukázal na to, že vybavenie petície upravuje zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve, pričom na vybavenie petície z roku 2015 nebol príslušný stavebný úrad, vykonávajúci prenesený výkon štátnej správy, ale Obec Lutilla.

9. Doplniť možno, že petícia obyvateľov bola vybavená v rámci samosprávnej pôsobnosti obce, ktorú si nemožno zamieňať s preneseným výkonom štátnej správy na úseku územného a stavebného konania, uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Lutilla z 20.10.2015, ktoré schválilo vypustenie predĺženia vzletovej dráhy VD5 a navrhovaného golfového ihriska z územného plánu obce. Žalobcovia v rámci uvedených námietok neuviedli, aký mala mať petícia vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (ako mal byť porušený stavebný zákon v dôsledku nezákonnej zámene a posunu pozemkov, v dôsledku nerešpektovania výsledkov petície stavebným úradom a aký vplyv na postup v územnom konaní mali nevybavené podania na prokuratúre), pričom na základe takto všeobecne uplatnených námietok nebolo možné dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Správny súd to za nich urobiť nemohol, pretože by tým v rozpore s § 134 ods. 1 S.s.p. dopĺňal správnu žalobu, obsah ktorej je vo výlučnom dispozičnom oprávnení žalobcov.

10. Správny súd v rámci správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia nebol oprávnený súčasne preskúmať zákonnosť samostatného rozhodnutia o schválení pozemkových úprav ani uznesenia obecného zastupiteľstva o vybavení petície, nakoľko ich preskúmaním by svojvoľne prekročil predmet konania vymedzený predmetom prieskumu plynúci z podanej správnej žaloby. V konaní pred správnym súdom je možné účinky právoplatného rozhodnutia preklenúť len vo vzťahu k žalovanému (napadnutému) rozhodnutiu, nie k inému, hoci aj súvisiacemu rozhodnutiu, ktoré správnu žalobou, o ktorej sa koná, napadnuté nebolo. Z hľadiska namietaných nezákonných zámen a

posunov hraníc pozemkov bolo možné zákonnosť právoplatného rozhodnutia o schválení pozemkových úprav preskúmať len na podklade oprávnenými osobami a včas podanej samostatnej správnej žaloby. Obdobne sa to týka uznesenia obecného zastupiteľstva k petícii. Účinky právoplatnosti neplatia tiež vo vzťahu k tzv. skôr vydanému rozhodnutiu alebo opatreniu, ktoré je možné v prípade stotožnenia sa súdu s dôvodmi žaloby zrušiť, pričom takýto návrh v rámci správnej žaloby podaný nebol. Neboli splnené ani podmienky na preskúmanie zákonnosti uvedených správnych aktov v súlade s § 27 ods. 1 S.s.p., pokiaľ by to bolo navrhnuté, nakoľko nešlo o rozhodnutia alebo opatrenia, z ktorých napadnuté rozhodnutie vychádzalo, a navyše ich zákonnosť bolo možné preskúmať správnym súdom samostatne. Z uvedených dôvodov na námietky nezákonnosti uvedených správnych aktov nemohol pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia správny súd prihliadať.

11. Žalobcovia ďalej uviedli, že pokiaľ sa jedná o to, že stavba je v rozpore s územným plánom, územný plán bol schválený obecným zastupiteľstvom, pričom bolo schválené uznesenie a územie bolo začlenené do regulačného bloku R3. Z prvostupňového rozhodnutia podľa nich vyplýva, že stavba je v rozsahu stanovených regulatívov, nie je však určený dôvod, ako k takému záveru stavebný úrad v rámci rozhodnutia došiel, pričom poukázali na to, že stanovenie regulatívov nie je v rámci územného plánu Obce Lutilla jednoznačne špecifikované, a pokiaľ by bola daná miera voľnosti tak, ako to uvádza stavebný úrad, územný plán by nemal zmysel. Z obsahu tejto námietky nie je zrozumiteľné či žalobcovia vôbec namietali nesúlad umiestnenia stavby s územným plánom Obce Lutilla a ak áno, z akých dôvodov, čo správny súd nebol oprávnený za žalobcov odstraňovať. Pokiaľ žalobcovia namietali obsah územného plánu, ktorý bol schválený uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Lutilla č. 41/20016 z 20.06.2016 alebo Všeobecne záväzné nariadenie Obce Lutilla č. 9/2016, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu obce, rovnako ako v prípade správnych aktov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku platí, že ich zákonnosť by mohla byť preskúmaná len na základe samostatnej správnej žaloby. Pokiaľ nebola a nebolo ani súdne rozhodnutie, ktorým by boli tieto akty pre nezákonnosť zrušené, je potrebné rešpektovať prezumpciu ich správnosti a zákonnosti. Táto námietka je navyše v rozpore s obsahom prvostupňového rozhodnutia, kde sa stavebný úrad na str. 14 - 15 v súlade s § 37 ods. 1, 2 Stavebného zákona zaoberal odôvodnením súladu návrhu na umiestnenie stavby s územným plánom Obce Lutilla, pričom obsahom správnej žaloby neboli žiadne zrozumiteľné námietky, ktoré by závery stavebného úradu v tejto otázke spochybňovali.

12. Žalobcovia považovali za porušenie zákonného postupu akceptovanie stanoviska Banskobystrického samosprávneho kraja z 25.08.2017, tzn. predloženého po ústnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 18.08.2017. Pokiaľ tým žalobcovia namietali porušenie koncentračnej zásady územného konania (konkrétny rozpor s objektívnym právom neuviedli) plynúci z § 36 ods. 1, 3 Stavebného zákona, zákonný postup stavebného úradu tu bol zachovaný. Z prezenčnej listiny z územného konania z 18.08.2017, z obsahu namietaného stanoviska ako aj z obsahu napadnutého rozhodnutia plynie, že ústneho pojednávania sa zástupca Banskobystrického samosprávneho kraja zúčastnil, čo žalobcovia nenamietali. Z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania v územnom konaní o umiestnení stavby konaného dňa 18.08.2017 ďalej vyplýva, že Banskobystrický samosprávny kraj, ktorý bol ako orgán územného plánovania v postavení dotknutého orgánu, na ústnom pojednávaní svoje stanovisko neuplatnil. V dôsledku toho nastúpila fikcia v zmysle § 36 ods. 3 Stavebného zákona veta tretia, uplatnením ktorej sa malo za to, že neoznámením svojho stanoviska k navrhovanej stavbe Banskobystrický samosprávny kraj z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasil s umiestnením stavby. Nič iné nevyplývalo ani z jeho namietaného dodatočného stanoviska, kde len deklaratórne potvrdil, že k umiestneniu navrhovanej stavby nemá pripomienky. Vzhľadom na to, že oneskorené predložené písomné stanovisko nebolo v rozpore s právnou fikciou, plynúcou z absencie stanoviska Banskobystrického samosprávneho kraja do termínu ústneho pojednávania, nevznikol rozpor ani v otázke použiteľnosti či nepoužiteľnosti jeho písomného stanoviska.

13. Dôvodná nebola ani námietka žalobcov týkajúca sa doručovania Oznámenia o začatí územného konania, kde vyjadrili názor, že nie všetky zúčastnené osoby (neuviedli ktoré) sú vzhľadom na svoj vek schopné oboznamovať sa so všetkými informáciami internetom, na vývesnej tabuli, prípadne oznámením v miestnej tlači, pričom verejná vyhláška nie je miestne obvyklým spôsobom oznamovania týchto skutočností. Podľa ich názoru mal prvostupňový orgán, vzhľadom na všetky

okolnosti, doručiť účastníkom konania, ktorých sa územné konanie dotýkalo, písomné oznámenie o začatí územného konania. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že „Oznámenie o začatí územného konania o umiestnení stavby a nariadenie ústneho pojednávania“ bolo všetkým účastníkom konania v súlade s § 36 ods. 4 Stavebného zákona v nadväznosti na § 26 Správneho poriadku oznámené verejnou vyhláškou, t.j. vyvesením tejto písomnosti na úradnej tabuli Obce Lutila od 25.07.2017 do 10.08.2017, ako aj na webovom sídle obce. Stavebný úrad tak zachoval zákonný postup oznámenia začatia územného konania, ktorého uplatnenie námietky žalobcov nijako nespochybňujú, nakoľko stavebný zákon (ani iný právny predpis) neobsahuje právnu úpravu iného spôsobu oznamovania začatia územného konania určitej skupine (napríklad starších) účastníkov konania. Stavebný zákon nezavazuje stavebný úrad uplatnenia zákonného postupu ani použitím „miestne obvyklého“ spôsobu oboznamovania sa s úradnými úkonmi, ktorý nebol bližšie špecifikovaný. Doručovanie úkonov územného konania jednotlivým účastníkom konania iným spôsobom ako ostatným účastníkom, napríklad poštovou prepravou, by bolo v rozpore s § 4 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého všetci účastníci majú v konaní rovnaké procesné práva a povinnosti. Vzhľadom na účinky oznámenia tohto úkonu verejnou vyhláškou všetkým účastníkom rovnako, by bolo ďalšie doručovanie aj nadbytočné a bez právneho významu.

14. Ďalšia nedôvodná námietka žalobcov sa týkala oplotenia letiska, ktorého výstavba bola povolená na základe oznámenia Obce Lutila k ohláseniu drobnej stavby z 09.11.2016, kde sa stavebný úrad vyjadril, že nemá námietky k realizácii oplotenia pozemku na tam uvedených dotknutých pozemkoch za stanovených podmienok. Opätovne išlo o samostatne stojaci správny akt - opatrenie stavebného úradu, ktorým v súlade s § 57 ods. 2 Stavebného zákona stavebníkovi LZZH, s.r.o., Žiar nad Hronom oznámil, že proti uskutočneniu drobnej stavby oplotenia pozemku nemal námietky, ktorý bol správnym súdom preskúmateľný samostatne. To znamená jeho zákonnosť, t.j. aj podklad v podobe povolenia na výrub drevín, bolo možné preskúmať len na základe včas podanej osobitnej správnej žaloby, pričom v rámci správnej žaloby o preskúmanie napadnutého rozhodnutia to z už zmienených dôvodov možné nebolo.

15. Podľa žalobcov sa žalovaný nevysporiadal s ich námietkou vplyvu stavby na životné prostredie a život obyvateľov obce, pričom poukázali na to, že zmysel územného konania je vybudovanie infraštruktúry s charakterom športového letiska, čo je s poukazom na petíciu v značnom rozpore so stanoviskom obyvateľov obce. Žalovaný sa podľa nich ďalej nevysporiadal s otázkou hluku, pachu, zápachu a skladovania ropných látok, ktoré vystupujú do popredia v súvislosti s vybudovaním letiska. Žalovaný na str. 9 a 10 napadnutého rozhodnutia uviedol, že stavebný úrad v súlade s § 37 ods. 2 Stavebného zákona v územnom konaní posúdil návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a preskúmal jeho súlad s podkladmi podľa § 37 ods. 1 Stavebného zákona. Súčasťou obsahu administratívneho spisu sú vyjadrenia Okresného úradu Žiar nad Hronom, odboru starostlivosti o životné prostredie z 06.06.2017, z ktorého plynie, že súčasťou projektu stavby nie je nový emisný zdroj znečisťovania ovzdušia, z 31.05.2017 ohľadom odpadov, z 02.06.2017 z hľadiska vodnej správy, z 06.06.2017, kde okresný úrad uviedol, že z hľadiska záujmov štátnej správy ochrany prírody a krajiny nemá k vydaniu územného rozhodnutia námietky a kde tiež uviedol, že návrh stavby s podlahovou plochou 446,31m² umiestnenej mimo zastavaného územia obce nedosahuje prahové hodnoty pre zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Súčasťou spisu je aj súhlasné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Žiari nad Hronom z 31.05.2017 a iné stanoviská dotknutých orgánov. Z obsahu administratívneho spisu tak plynie, že stavebný úrad prostredníctvom záväzných stanovísk dotknutých orgánov zabezpečil ochranu záujmov chránených osobitnými predpismi, čo deklaroval aj v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, pričom nebol povinný zohľadňovať stanovisko obyvateľov obce. Dôležitý je fakt, na ktorý poukázal aj žalovaný, že predmetom územného konania nebolo umiestnenie stavby „letisko“ ale stavby „Hangár“, pričom letisko bolo povolené rozhodnutím Štátnej leteckej inšpekcie - Letecký stavebný úrad z 14.03.1990 a zmena jeho užívania bola povolená rozhodnutím Dopravného úradu Bratislava z 17.03.2017. Označené rozhodnutia neboli predmetom prieskumu správnym súdom.

16. Žalobcovia v rámci ďalšieho žalobného bodu uviedli, že niektorí účastníci konania, ktorí s územným konaním nesúhlasili, opustili konanie dňa 18.08.2017 pred jeho ukončením a na protest zápisnicu z konania nepodpísali, čo je v rozpore s § 22 ods. 2, 3 Správneho poriadku, s čím sa žalovaný nevysporiadal. Opätovne ide o námietku, ktorá je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia, kde sa žalovaný na str. 10 a 11 touto námietkou zaoberal. Uviedol, že § 22 Správneho poriadku upravuje postup správneho orgánu v prípade, že niektorý z účastníkov konania odoprie podpísať zápisnicu, avšak neupravuje postup v prípade, že niektorý z účastníkov konania odíde pred ukončením konania. Správny orgán to môže zaznamenať do zápisnice, avšak vzhľadom k tomu, že to nemožno jednoznačne považovať za odopretie podpísania zápisnice, neuvedenie tejto skutočnosti do zápisnice neodôvodňuje zrušenie prvostupňového rozhodnutia. S názorom žalovaného možno súhlasiť. K tejto námietke je potrebné dodať, že správnu žalobou sa môžu fyzické a právnické osoby domáhať ochrany svojich subjektívnych práv, ktoré boli porušené alebo na ktorých boli nepriaznivo dotknuté rozhodnutím alebo postupom orgánu verejnej správy. Je však ad absurdum domáhať sa zrušenie rozhodnutia z dôvodu, ktorý sami žalobcovia, ako účastníci konania, spôsobili svojim predčasným opustením ústneho pojednávania v územnom konaní. Pokiaľ túto námietku žalobcovia urobili v súvislosti s postupom iných účastníkov (ako žalobcovia), jednak na to neboli aktívne legitimovaní (nakoľko by tým išlo o ochranu práv iných ako žalobcov), a súčasne nevyjadrili žiadne dôvody, ktoré by v dôsledku uplatneného postupu niektorých účastníkov konania (vrátane žalobcov) mali zakladať zrušenie napadnutého rozhodnutia. Na zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy totiž nepostačuje akékoľvek procesné pochybenie, ale musí dôjsť k takému podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci (§ 191 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), čo žalobcovia netvrdili a neosvedčili.

17. Žalobcovia ďalej bez bližšieho odôvodnenia namietali, že nesprávnym postupom bol porušený § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku, pretože správny orgán nezistil presne a úplne skutočný stav veci, neobstaral si všetky potrebné podklady a rozhodnutia, nevyhodnotil všeobecne známe skutočnosti. Namietali aj to, že stavebný úrad rozhodnutie o priznaní byť účastníkom územného konania spojil s rozhodnutím o námietkach, o ktorých samostatne nerozhodol, v dôsledku ktorého postupu sa takéto rozhodnutie stalo zmätočným a nepreskúmateľným v zmysle § 47 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku. Žalobcovia tiež tvrdili, že stavebný úrad v rámci svojho rozhodnutia uviedol, že stavba letiska bola povolená ešte v roku 1990 potvrdzuje ich vyjadrenia, že stavba letiska, ktorej sa oplotenie týka nevznikla po ukončení pozemkových úprav v k.ú. W. po roku 2014, ale dávno v 90-tych rokoch, s čím súvisí aj otázka, či posúvanie a výmena pozemkov v rámci PPU pod stavbou bolo zákonné. Pri uvedených námietkach, ako aj pri viacerých iných, žalobca neuviedol, aký mali mať konkrétny vplyv na skutkové a právne posúdenie veci a tým na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Konštatovanie nesúladnosti postupu s označenými ustanoveniami zákona a názormi žalobcu nestačí na to, aby správny súd mohol dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Všeobecné, nekonkrétne tvrdenia a subjektívne názory žalobcov nepredstavujú nič iné, než všeobecný nesúhlas žalobcov so spôsobom akým žalovaný rozhodol v napadnutom rozhodnutí, čo neumožňuje súdny prieskum zákonnosti.

18. Úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je žalobnými bodmi namietané dôvody nezákonnosti napadnutého opatrenia dopĺňať a ani ich za žalobcu špecifikovať. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí, opatrení, iných zásahov alebo nečinnosti orgánov verejnej správy je v medziach, rozsahu a z dôvodov podanej správnej žaloby posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia alebo uplatnenie iného správneho aktu alebo postupu, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Preto správny súd nemôže vychádzať z domnienok o obsahu žalobných bodov - námietok a ich vzťahu k zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodnutí alebo opatrení, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie alebo opatrenie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Zákonnosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánu

verejnej správy predchádzajúceho jeho vydaniu. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia krajský súd vychádza zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia. Preto v správnom súdnictve správny súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda posúdiť, či orgány verejnej správy splnili povinnosti stanovené zákonom. Preto nebolo možné na základe uvedených námietok dospieť k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorého výroku sa žalobcovia domáhali.

19. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 S.s.p., tak, že účastníkom nepriznal nárok na ich náhradu, pretože žalobcovia neboli v konaní úspešní. Z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky podľa § 169 S.s.p. na priznanie náhrady trov konania ďalším účastníkom, krajský súd tiež nepriznal náhradu trov konania ďalším účastníkom.

III.

Konanie na kasačnom súde

20. Proti rozsudku krajského súdu podali sťažovatelia v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej navrhli kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Sťažovatelia v kasačnej sťažnosti popísali skutkový stav veci a uviedli, že sa nestotožnili s postupom starostu obce, keďže o vznesených námietkach rozhodol tak, že vyhovel Občianskemu združeniu LUTILA O.Z. a účastníčke U. Q., ktorým priznal postavenie účastníkov konania, pričom ostatným také postavenie nepriznal. Zamietnutie námietok, ktoré boli vznesené v rámci územného konania zo strany účastníkov, nebolo riadne odôvodnené, čím sa toto rozhodnutie javí ako nepreskúmateľné. Sťažovatelia sú názoru, že došlo k porušeniu zákona v postupe prvostupňového správneho orgánu vzhľadom na vedomosť námietok, ktoré nezohľadnil a v konečnom dôsledku to ovplyvnilo aj samotné rozhodnutie. Samotné umiestnenie stavby hangár bolo v rozpore s územným plánom obce.

22. Sťažovatelia namietali aj že stanovisko Banskobystrického samosprávneho kraja zo dňa 25.08.2017 bolo doručené po ústnom konaní s odstupom 7 dní. V tomto prípade ide o stanovisko po termíne. Ďalšia námietka sa týkala doručovania oznámenia o začatí územného konania, keď podľa názoru sťažovateľov ich mal doručovať prvostupňový správny orgán zúčastnením osobám a nie verejnou vyhláškou. Sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že nesprávnym a nezákonným postupom pri vydaní prvotného rozhodnutia, bol ovplyvnený ďalší postup stavebného úradu aj čo sa týka oplotenia letiska. Sťažovatelia tiež namietajú porušenie § 37 ods. 1 Stavebného zákona. Ďalšie námietky sa týkali toho, že niektorí účastníci opustili na znak nesúhlasu konanie dňa 18.08.2017. Majú za to, že predčasné opustenie konania na protest a nesúhlas s prejednávanou vecou a následné nepodpísanie zápisnice je odmietnutie podpísať zápisnicu, čo v danej veci považujú za závažné porušenie zákonných ustanovení zo strany stavebného úradu.

23. Postupom prvostupňového správneho orgánu došlo k porušeniu § 14, 22 ods. 2 a ods. 3, § 32 ods. 1 a ods. 2, § 47, § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

24. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol.

25. Ďalšia účastníčka 2/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že žaloba bola správna a krajský súd rozhodol nezákonne, a preto žiadala kasačnej sťažnosti vyhovieť.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

26. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. júna 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

27. Podľa § 34 ods. 1 Stavebného poriadku účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

28. Podľa § 36 ods. 1 Stavebného poriadku stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

29. Podľa § 36 ods. 3 Stavebného poriadku dotknuté orgány oznámia svoje stanoviská v rovnakej lehote, v ktorej môžu uplatniť svoje pripomienky a námietky účastníci územného konania. Ak niektorý z orgánov štátnej správy potrebuje na riadne posúdenie návrhu dlhší čas, stavebný úrad na jeho žiadosť určenú lehotu pred jej uplynutím, primerane predĺži. Ak dotknutý orgán, ktorý bol vyzozumený o začatí územného konania, neoznámia v určenej alebo predĺženej lehote svoje stanovisko k navrhovanej stavbe, má sa za to, že so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí.

30. Podľa § 36 ods. 4 Stavebného poriadku začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

31. Podľa § 37 ods. 1 Stavebného poriadku podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

32. Podľa § 37 ods. 2 Stavebného poriadku stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

33. Podľa § 37 ods. 3 Stavebného poriadku stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenia účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

34. Podľa § 37 ods. 4 Stavebného poriadku ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

35. Podľa § 39 ods. 1 Stavebného poriadku v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území, a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

36. Podľa § 39a ods. 1 Stavebného poriadku rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

37. Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

38. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcov v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 73S/9/2020-62 zo dňa 14. októbra 2021, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcov sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

39. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

40. Predmetom konania v danej veci bolo rozhodnutie stavebného úradu, ktorý vydal územné rozhodnutie (prvostupňové rozhodnutie), ktorým vyhovel žiadosti o umiestnenie stavby „Hangár na pozemkoch v k. ú. W. a súčasne určil podmienky pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu, ako aj rozhodol o námietkach účastníkov konania. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie účastníkov konania a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

41. Kasačný súd zastáva názor, že sťažovatelia v kasačnej sťažnosti namietali v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. K námietke, že sťažovateľom nebolo priznané postavenie účastníkov konania kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Kasačný súd konštatuje, že stavebný úrad rozhodol o všetkých spoločne podaných námietkach vo svojom rozhodnutí, ktoré náležitým spôsobom aj odôvodnil a v konaní stavebný úrad nevydal rozhodnutie, ktorým by sťažovateľom nepriznal postavenie účastníkov konania. Uvedenému záveru prispieva aj

skutočnosť, že prvostupňový správny orgán bez ďalšieho predložil odvolanie sťažovateľov na rozhodnutie žalovanému, ktorý ho akceptoval a rozhodol o podanom odvolaní.

42. K námietke, že samotné umiestnenie stavby „Hangár“ bolo v rozpore s územným plánom obce kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Uvedená námietka je všeobecná a nie je z nej zrejmé v čom považujú sťažovatelia umiestnenie stavby „Hangár“ v rozpore s územným plánom. Samotne tvrdenie nie je vôbec odôvodnené.

43. Na námietku sťažovateľov, že sa žalovaný nevysporiadal s petíciou občanov obce kasačný súd uvádza, že tiež nie je dôvodná. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že vybavenie petície uparavuje zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve, pričom na vybavenie petície z roku 2015 nebol príslušný stavebný úrad, ale Obec Lutila.

44. K námietke oneskorene podaného stanoviska Banskobystrického samosprávneho kraja zo dňa 25.08.2017 kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania v územnom konaní o umiestnení stavby síce vyplýva, že dotknutý orgán svoje stanovisko neuplatnil, ale v dôsledku toho nastúpila fikcia, podľa ktorej sa má za to, že dotknutý orgán súhlasí s umiestnením stavby. Dodatočné vydanie stanoviska, podľa ktorého nemá k stavbe pripomienky má teda iba deklaratórny charakter.

45. Čo sa týka námietky doručovania oznámenia o začatí územného konania, keď podľa názoru sťažovateľov ich mal stavebný úrad doručovať zúčastnením osobám a nie verejnou vyhláškou kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí územného konania o umiestnení stavby a nariadenie ústneho pojednávania bolo všetkým účastníkom konania v súlade s § 36 ods. 4 Stavebného zákona v nadväznosti na § 26 Správneho poriadku oznámené verejnou vyhláškou, teda vyvesením tejto písomnosti na úradnej tabuli Obce Lutila od 25.05.2017 do 10.08.2017 ako aj na webovom sídle obce. V danej veci tak bol zachovaný zákonný postup oznámenia začatia územného konania. Doručovanie oznámení o začatí územného konania zúčastneným osobám inak ako ostatným účastníkom by bolo v rozpore s § 4 ods. 2 Správneho poriadku, tak ako to uviedol krajský súd a kasačný súd sa s uvedeným záverom stotožňuje.

46. K námietke, ktorá sa týka oplotenia letiska kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Proti opatreniu stavebného úradu, ktorým oznámil stavebníkovi, že nemá proti oploteniu námietky, je možné preskúmať samostatne na základe včas podanej správnej žaloby. Z uvedeného dôvodu preto nemožno dané námietky uplatniť v tomto konaní.

47. Ohľadom námietky, že niektorí účastníci opustili na znak nesúhlasu konanie dňa 18.08.2017 majú za to, že predčasné opustenie konania na protest a nesúhlas s prejednávanou vecou a následné nepodpísanie zápisnice možno chápať ako odmietnutie podpísať zápisnicu kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Kasačný súd má k veci za potrebné uviesť, že § 22 Správneho poriadku upravuje postup orgánu v prípade, že niektorý z účastníkov odoprie podpísať zápisnicu. V uvedenom ustanovení však nie je upravený postup v prípade, že niektorý z účastníkov konania odíde pred ukončením konania. Samotné odídenie pred ukončením konania však nie je možné jednoznačne považovať za odopretie podpísania zápisnice, ako to tvrdia sťažovatelia. Uvedený záver nevyplýva zo Správneho poriadku.

48. K námietkam, že postupom prvostupňového správneho orgánu došlo k porušeniu § 14, 22 ods. 2 a ods. 3, § 32 ods. 1 a ods. 2, § 47, § 47 ods. 3 Správneho poriadku kasačný súd uvádza, že sťažovatelia ich namietať bez bližšieho odôvodnenia, že v čom vidia porušenie daných ustanovení Správneho poriadku, preto sa nimi kasačný súd nezaoberal a považuje ich za bezpredmetné.

49. Po preskúmaní veci kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami účastníka konania, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovatelia v kasačnej sťažnosti neuviedli žiadne také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnili vecnú správnosť rozsudku krajského súdu. Rozsudok krajského súdu rešpektuje doterajšiu rozhodovaciu prax kasačného súdu. Kasačný súd preto dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

50. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S.s.p. Z dôvodu, že neboli splnené podmienky uvedené v § 169 S.s.p., tak krajský súd nepriznal nárok na náhradu trov konania zúčastneným osobám.

51. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.